

Cod ECLI
ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 1188/112/2017

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 18 iunie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

S-a luat în examinare recursul formulat de recurentul-reclamant în contradictoriu cu intimații-pârâți și împotriva Sentinței civile nr. pronunțată de Tribunalul în dosar nr., cauza având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale - Dispoziția nr. a Primarului comunei

Procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă reprezentanta intimaților-pârâți, avocat, lipsă fiind restul părților litigante.

S-a făcut referatul cauzei, de către grefierul de ședință, care învederează instanței următoarele: cauza a fost repusă pe rol în vederea citării părților litigante cu mențiunea de a-și exprima poziția procesuală cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pusă în discuție din oficiu.

Prin Serviciul Registratură s-au înregistrat la data de 14.06.2018 înscrisuri din partea intimaților-pârâți, la data de 14.06.2018 note de ședință din partea recurentului-reclamant.

Reprezentanta intimaților-pârâți arată că susține punctul de vedere exprimat în cuprinsul notelor de ședință depuse la dosarul cauzei în sensul că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Curtea în baza dispozițiilor art. 519 C.Pr.Civ. dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept privind îndreptățirea secretarului comunei la acordarea majorărilor salariale în litigiu.

CURTEA

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente

1. Prin **Dispoziția nr.**, emisă de pârâțul, a fost majorat salariul de bază brut al pârâtei, secretar al Comunei, Din motivarea acestei decizii reiese că, pentru emiterea sa, s-a avut în vedere, pe de o parte, faptul că secretarul comunei are atribuții în domeniul asistenței sociale, și, pe de altă parte, faptul că prin Sentința civilă nr. a Tribunalului, definitivă, a fost mărit salariul secretarului Comunei, astfel că în speță sunt incidente cele statuate prin Decizia Curții Constituționale a României nr. 794/2016 relativ la egalizarea salariului cu cel mai mare salariu aflat în plată, stabilit prin hotărâri judecătorești.

2. Împotriva acestei dispoziții a formulat **acțiune în anulare** reclamantul arătând, în esență, că Decizia Curții Constituționale a României nr. 794/2016 nu vizează situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală, că majorările salariale dispuse prin

dispoziția atacată nu sunt drepturi salariale cu aplicabilitate generală, astfel că ele nu pot fi luate în calcul la stabilirea salariului maxim aflat în plată, că stabilirea salariului maxim aflat în plată nu se poate face prin raportare la drepturile salariale plătite în cadrul altei primării, deoarece nu este vorba despre instituții sau autorități publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, că de majorările salariale în discuție poate beneficia doar personalul din cadrul sistemului public de asistență socială, că la nivelul Primăriei există un compartiment de asistență socială cu un post, compartiment care se află în subordinea secretarului comunei și că secretarul nu face parte din compartimentul de asistență socială și, prin natura funcției sale de conducere, are atribuții de organizare, coordonare, conducere și control a structurilor din subordinea sa.

3. Prin **întâmpinarea** depusă la dosarul cauzei pârâții și au solicitat respingerea acțiunii, arătând că trebuie să beneficieze de majorări salariale întreg personalul care desfășoară, în concret, atribuții în domeniul activităților de asistență socială în cadrul Primăriei, că prin Legea nr. 416/2001 și prin HG nr. 50/2011 s-au reglementat, în sarcina secretarului comunei, atribuții specifice în domeniul asistenței sociale, că legea prin care se acordă drepturile salariale nu face distincție între atribuțiile prevăzute în sarcina persoanelor cu funcții de conducere și cele prevăzute în sarcina persoanelor cu funcții de execuție, că deși cele două primării nu sunt subordonate aceluiași ordonator de credite, funcția deținută este aceeași, astfel că salarizarea trebuie să fie unitară.

4. Prin **Sentința** a **Tribunalului** a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamantul Pentru a pronunța această soluție instanța de fond a reținut, în esență, că reperul pentru stabilirea salariului de bază îl reprezintă familia ocupațională, indiferent de instituție sau autoritate publică și că Sentința civilă nr. 1049/2016 a Tribunalului Vrancea atestă îndreptățirea secretarilor de comună la majorările salariale în discuție.

5. Împotriva acestei sentințe a formulat **recurs** reclamantul În motivarea recursului s-a arătat, în esență, că drepturile bănești în discuție nu au aplicabilitate generală, că secretarul nu desfășoară în mod nemijlocit activități de asistență socială în cadrul compartimentului de asistență socială de la nivelul unităților administrativ-teritoriale, ci are doar atribuții de organizare, coordonare, conducere și control asupra structurilor din subordinea sa, că secretarul Comunei s-a aflat într-o situație specială, deoarece desfășura în concret anumite atribuții privind asistența socială, întrucât erau vacante posturile din cadrul compartimentului de specialitate, și că nu este îndeplinită condiția ca funcția căreia i s-a recunoscut dreptul prin hotărâre judecătorească să se afle în subordinea aceluiași ordonator de credite ca funcția vizată de prezentul litigiu. Acest recurs face obiectul prezentului dosar.

II. Norme de drept intern aplicabile în cauză

6. După cum se observă din cele arătate mai sus, **cauza juridică a emiterii dispoziției a cărei anulare face obiectul prezentului litigiu este duală**: pe de o parte, se invocă faptul că secretarul are atribuții de asistență socială, astfel că este îndreptățit la acordarea majorării salariale, iar, pe de altă parte, se invocă necesitatea egalizării salariului său cu cel mai mare salariu aflat în plată. Prin urmare, în cauză sunt incidente două seturi de norme de drept intern.

7. Astfel, în ceea ce privește **îndreptățirea secretarului la acordarea majorării salariale în discuție, în virtutea atribuțiilor de asistență socială pretins deținute**, considerăm că sunt incidente următoarele norme:

Art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, aprobate prin HG nr. 50/2011: (1) Cererea și declarația pe propria răspundere pentru acordarea ajutorului social, însoțite de actele doveditoare, fișa de calcul al ajutorului social și ancheta socială sunt prezentate secretarului de către persoanele prevăzute la art. 1 pentru verificare și vizare. (2) În termen de maximum 10 zile lucrătoare de la efectuarea anchetei sociale și pe baza documentelor prevăzute la alin. (1) secretarul are obligația să prezinte primarului, pentru aprobare, dispoziția de acordare sau de respingere a cererii privind ajutorul social.

Art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001: primarul și secretarul unității administrativ-teritoriale răspuns, în condițiile legii, de realitatea și legalitatea operațiunilor de stabilire a dreptului la ajutorul social, inclusiv a cuantumului acestuia.

Art. 1 alin. (1) din OUG nr. 70/2014: începând cu 1 ianuarie 2015, pentru personalul din cadrul sistemului public sanitar, inclusiv unități medico-sociale, și al sistemului public de asistență socială, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază, astfel cum a fost acordat pentru luna decembrie 2014, se majorează cu 100 lei.

Art. II din Legea nr. 293/2015: începând cu drepturile aferente lunii decembrie 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este definit în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015, cu modificările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 185/2015, se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna septembrie 2015.

Art. 3 din OUG nr. 70/2014: în sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin sistemul public de asistență socială se înțelege, în conformitate cu prevederile Legii asistenței sociale nr. 292/2011, instituțiile și unitățile publice de asistență socială care furnizează servicii sociale, serviciile publice de asistență socială de la nivelul consiliilor județene, sectoarelor municipiului București, Consiliului General al Municipiului București, municipiilor, orașelor și comunelor, precum și persoanele care asigură serviciile de îngrijire personală la domiciliu, cât și personalul care asigură consiliere educațională, socială și psihologică persoanelor private de libertate aflate în custodia sistemului penitenciar.

8. În ceea ce privește egalizarea salariului secretarului cu cel mai mare salariu aflat în plată, sunt incidente următoarele norme:

Art. 1 alin. (1) din OUG nr. 57/2015: (1) În anul 2016, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3 ind. 1 alin. (1) din OUG nr. 57/2015, astfel cum a fost această modificată și completată prin OUG nr. 20/2016: prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Art. 3 ind. 1 alin. (1 ind. 1), (1 ind. 3) și (1 ind. 4) din OUG nr. 57/2015, introduse prin OUG nr. 43/2016: (1 ind. 1) Sintagma «fiecare funcție» prevăzută la alin. (1) reprezintă

funcțiile prevăzute în aceeași anexă, capitol, literă, număr și număr curent în Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare. (1 ind. 3) În aplicarea prevederilor alin. (1), prin instituție sau autoritate publică se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite. În cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate. (1 ind.4) Pentru personalul didactic de predare din învățământul superior/universitar nivelul salariului de bază similar în plată sau al salariului de bază maxim corespunzător funcției didactice ocupate Se stabilește cu respectarea criteriilor care s-au avut în vedere la acordarea salariului de încadrare între minim și maxim, cu toate elementele care fac parte din salariul de bază, fără compensații tranzitorii, cu excepția celei pentru titlul științific de doctor obținut în domeniul pentru care își desfășoară activitatea.

III. Problemele de drept asupra cărora se solicită pronunțarea unei hotărâri preliminare

9. Problemele de drept asupra căreia instanța apreciază necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe sunt următoarele:

- (1) Dacă secretarul unei comune poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este acesta definit prin art. 3 din OUG nr. 70/2014, astfel încât să beneficieze de majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din OUG nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, în virtutea atribuțiilor sale prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, aprobate prin HG nr. 50/2011, și art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001, (2) dacă este necesar, în plus, ca fișa postului să prevadă atribuții concrete de asistență socială în sarcina sa sau ca el să îndeplinească în concret asemenea atribuții în lipsa personalului specializat din cadrul primăriei, situația fiecărui secretar urmând a fi analizată de la caz la caz, în funcție de atribuțiile concrete deținute, sau (3) dacă nu se poate în nicio situație să se considere că secretarul unei comune este personal din cadrul sistemului public de asistență socială, deoarece atribuțiile de asistență socială pe care acesta le îndeplinește reprezintă doar o mică parte dintre atribuțiile sale, atribuții care sunt, în primul rând, de organizare, coordonare și control a structurilor de la nivelul comunei?
- (1) Dacă, în situația în care se dovedește că un secretar al unei comune a obținut, prin hotărâre judecătorească, majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din OUG nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, aceste majorări trebuie aplicate automat tuturor celorlalți secretari de comune? (2) Într-o asemenea situație, simplul fapt că printr-o hotărâre judecătorească se prevede că salariul de bază aferent unei funcții se majorează cu un anumit procent este suficient pentru ca salariul tuturor celor care dețin o funcție identică să fie majorat în același procent sau, din contră, egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată trebuie să se facă prin raportare la cuantumul concret al acestui salariu, fără a interesa cum s-a ajuns la acest cuantum?

IV. Admisibilitatea sesizării

10. Potrivit art. 519 C. proc. civ. *dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.* Rezultă, de aici, că pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept trebuie să fie îndeplinite **următoarele condiții de admisibilitate**: să existe o problemă veritabilă de drept cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite; problema de drept să se ridice în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; problema de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea acesteia să depindă soluționarea cauzei pendinte; chestiunea de drept să fie nouă; să fie vorba despre o chestiune de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. În speță, curtea reține că aceste condiții sunt îndeplinite, după cum urmează:

11. În ceea ce privește existența unei **probleme de drept** cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite, curtea apreciază că cele două probleme de drept expuse la pct. 9 îndeplinesc această condiție, câtă vreme nu se poate considera că textele de lege redate la pct. 7 și 8 ar conține o soluție legislativă clară. În acest sens, pentru dezvoltarea problemelor de drept incidente în speță, a se vedea pct. 18-26 din prezenta încheiere. Mai mult, aceste probleme privesc chestiuni legate de legislația salarizării personalului din sectorul public, care prezintă, prin definiție, dificultăți de interpretare și aplicare datorate atât schimbărilor frecvente ale legislației, cât și necesității corelării unui număr relativ mare de acte normative, dovadă în acest sens fiind și numărul ridicat de hotărâri preliminare și hotărâri date în recurs în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție în acest domeniu.

12. Având în vedere faptul că Curtea de Apel Cluj este investită cu soluționarea cererii de recurs în prezentul dosar, reiese, în mod evident, că este îndeplinită și condiția ca problema de drept să se ridice **în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.**

13. În ceea ce privește **caracterul esențial** al celor două probleme de drept, curtea reține că prezentul litigiu privește legalitatea unei dispoziții a primarului prin care secretarului comunei i s-au acordat majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din OUG nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015. Or, ținând cont că s-a susținut că această majorare este legală, pe de o parte, prin prisma atribuțiilor de asistență socială ale secretarului și, pe de altă parte, prin prisma ideii de egalizare cu cel mai mare salariu aflat în plată, cele două probleme expuse mai sus au un rol hotărâtor în soluționarea cauzei.

14. Referitor la **noutatea** chestiunii de drept, curtea reține că, urmare a cercetărilor efectuate din oficiu, nu a fost identificată o jurisprudență care să prezinte caracterul unei practici judiciare conturate și constante în materie.

15. În fine, **Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra celor două probleme de drept** ridicate și acestea **nu fac obiectul unui recurs în interesul legii** în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al părților

16. Recurentul a opinat în sensul că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, deoarece prevederile legale sunt clare, în sensul că, la stabilirea salariului maxim aflat în plată nu se pot lua în considerare drepturi salariale recunoscute în baza unor situații de fapt particulare, că pot fi determinate persoanele care pot să beneficieze de majorările salariale pentru personalul din cadrul sistemului public de asistență socială și că secretarul nu poate fi asimilat cu toate categoriile de personal din cadrul aparatului pe care îl conduce, acesta putând beneficia de majorările salariale doar dacă desfășoară el însuși activități de protecție socială.

17. Intimații și au opinat în sensul că în speță nu este îndeplinită condiția ca de chestiunea care face obiectul sesizării să depindă soluționarea pe fond a cauzei, că majorările salariale în discuție trebuie acordate întregului personal care desfășoară, în concret, activități de asistență socială, printre care se numără și secretarul comunei, că trebuie avute în vedere și dispozițiile Deciziei Curții Constituționale a României nr. 794/2016 și că acestea nu se referă la un "fapt particular", astfel cum susține recurentul.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

18. În ceea ce privește **prima întrebare formulată**, considerăm că este necesar, în primul rând, să se lămurească dacă împrejurarea că secretarul comunei are atribuțiile prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, aprobate prin HG nr. 50/2011, respectiv de a propune primarului acordarea sau respingerea cererii de ajutor social, **este suficientă pentru a se considera că acesta face parte din sistemul public de asistență socială**. Astfel, definiția dată acestui sistem de prevederile art. 3 din OUG nr. 70/2014 face referire, printre altele, la serviciile publice de asistență socială de la nivelul comunelor, însă problema care se ridică este de a ști dacă secretarul, prin simplul fapt al deținerii atribuției de mai sus, trebuie considerat ca făcând parte din acest serviciu sau, din contră, câtă vreme această atribuție singulară de asistență socială este una minoritară față de celelalte atribuții aflate în competența sa, el nu poate fi considerat ca făcând parte din acest sistem.

19. În cazul în care se consideră că atribuțiile prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, aprobate prin HG nr. 50/2011, nu sunt suficiente pentru a se considera că secretarul face parte din sistemul public de asistență socială, se ridică problema **dacă ar trebui studiată situația particulară a fiecărui secretar**, pentru a se vedea în ce măsură în fișa postului său există și alte atribuții de asistență socială, care să determine concluzia că, prin cumulul mai multor atribuții concrete de acest fel, sau, eventual, prin împrejurarea că secretarul exercită și atribuțiile unor funcționari care lipsesc din structura primăriei, acesta are un rol suficient în acordarea asistenței sociale încât să se considere că el face parte din sistemul în discuție său, din contră, având în vedere atribuțiile generale, care definesc funcția de secretar, astfel cum sunt acestea prevăzute de art. 117 din Legea nr. 215/2001, nu s-ar putea considera niciodată că acesta face parte din sistemul public de asistență socială, funcția sa fiind cu totul alta.

20. Cu alte cuvinte, prima problemă de drept care se pun în prezenta speță este dacă, pentru a se considera că un funcționar face parte din sistemul public de asistență socială este necesar ca acesta să aibă **preponderent** atribuții de asistență socială sau este suficient faptul că acesta are **una sau mai multe atribuții punctuale** în acest domeniu, deși celelalte atribuții ale sale nu au legătură cu asistența socială.

21. În opinia completului, intenția legiuitorului nu a fost cea de a acorda majorări salariale tuturor funcționarilor care au atribuții izolate de asistență socială ci de a acorda acestea majorări funcționarilor **care au preponderent asemenea atribuții**, numai despre aceștia putându-se afirma că fac propriu-zis parte din sistemul de asistență socială.

22. În măsura în care s-ar ajunge la concluzia că secretarii în general sau un anumit secretar în particular nu face parte din sistemul de asistență socială, astfel că nu este îndreptățit să beneficieze de majorările salariale în discuție, se ridică o nouă problemă de drept, vizată de cea de **a doua întrebare formulată în cauză**, și anume de a ști **ce influență are asupra situației altor secretari de comune împrejurarea că, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, secretarului unei comune i s-a recunoscut dreptul la această majorare salarială.**

23. Răspunsul la această întrebare depinde, într-o anumită măsură, de răspunsul care se va da la prima întrebare. Astfel, dacă se va considera că secretarii trebuie să beneficieze de majorarea salarială "în bloc", în virtutea atribuțiilor de asistență socială prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, aprobate prin HG nr. 50/2011, atunci este evident că **cea de a doua problemă nu se mai pune**, deoarece salariile tuturor secretarilor pot fi mărite în virtutea unui drept al lor propriu, fără a fi necesar să se apeleze la egalizarea cu cel mai mare salariu aflat în plată.

24. De asemenea, dacă se va considera că situația fiecărui secretar trebuie analizată în parte, prin raportare la atribuțiile din fișa postului, credem că **alți secretari nu vor putea solicita egalizarea la salariul acestuia**, câtă vreme salariul său a fost majorat cu luarea în considerare a unor atribuții specifice. Or, din două, una: fie și alți secretari au aceleași atribuții, astfel încât sunt titularii unui drept propriu la majorarea salarială, ori nu au aceste atribuții, caz în care nu sunt titularii unui drept propriu de a obține majorarea salarială, dar nici nu pot cere egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată deoarece aceasta presupune, prin ipoteză, funcționari care îndeplinesc aceeași atribuții.

25. Rezultă, prin urmare, că **cea de a doua întrebare este cu adevărat relevantă doar în situația în care răspunsul la prima întrebare ar fi în sensul că niciun secretar nu este îndreptățit să beneficieze, ca atare, de majorarea salarială.** Astfel, în ciuda acestui fapt, nu s-ar putea face abstracție de împrejurarea că, în concret, există în țară cel puțin un secretar care beneficiază de ea în temeiul Sentinței civile nr. a Tribunalului Prin urmare, în vederea egalizării salariului secretarului din prezenta speță cu salariul secretarului Comuneis-ar putea acționa în două moduri: a) fie să se acorde secretarului Comunei o majorare de 100 de lei și una de 25% din salariul său actual, cum s-a întâmplat în speță, indiferent care va fi quantumul salariului la care se va ajunge în acest mod și indiferent de quantumul concret al salariului secretarului Comunei b) fie să se compare quantumul salariului secretarului Comuneicu cel al secretarului Comunei..... și să se acorde celui din urmă un salariu egal cu al celui dintâi, fără a se ține cont de faptul că secretarul Comunei Golești a ajuns la quantumul respectiv prin aplicarea majorărilor salariale în discuție.

26. În opinia noastră, **modalitatea de a proceda descrisă la lit. b) este cea corectă.** Astfel, egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată nu presupune ca fiecare funcționar să primească automat o mărire procentuală a salariului egală cu cea obținută de un alt salariat cu o funcție identică ci, din contră, presupune ca **cei doi funcționari să ajungă să aibă salariu egal**, prin creșterea salariului mai mic până la nivelul salariului mai mare, **fără a interesa prin aplicarea căror majorări s-a ajuns la acest salariu mai mare.** Aceasta înseamnă că, simplul fapt că un anumit funcționar a obținut o hotărâre judecătorească prin care s-a stabilit că este îndreptățit la o mărire salarială într-un anumit procent, **nu înseamnă automat că toți cei care ocupă aceeași funcție vor beneficia de respectiva mărire salarială în același procent**, ci că vor beneficia cel mult de o mărire a salariului dacă și în măsura cu care acesta este mai mic decât cel al primului funcționar.

VII. Jurisprudență națională pertinentă

27. Prin **Sentința civilă nr. a**, anexată prezentei, a fost admisă acțiunea formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâta și a fost obligată pârâta să acorde reclamantei, începând cu luna ianuarie 2015, majorarea indemnizației de bază cu suma de 100 de lei, și, începând cu luna decembrie 2015, diferența de 15% potrivit OUG nr. 70/2014, OUG nr. 83/2014 și Legii nr. 185/2015. În motivarea acestei sentințe s-a reținut, în esență, că reclamanta are atribuții ce țin de serviciul public de asistență socială și, prin urmare, chiar dacă nu îndeplinește o funcție specifică în acest sistem, nu se poate susține că aceasta nu face parte din sistemul public de asistență socială. Sentința a rămas definitivă prin nedeclararea recursului.

VIII. Aspecte finale

28. Având în vedere cele arătate mai sus, curtea va constata admisibilă și va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunilor de drept prezentate la pct. 9 din încheiere. La sesizare se vor atașa următoarele înscrisuri, în copie: acțiunea introductivă de instanță, întâmpinarea depusă la dosarul de fond, sentința primei instanțe, cererea de recurs, întâmpinarea depusă în recurs, practica judiciară relevantă la care s-a făcut referire la pct. 27.

29. În temeiul art. 520 alin. (2) C. proc. civ., va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile privind dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

- (1) Dacă secretarul unei comune poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este acesta definit prin art. 3 din OUG nr. 70/2014, astfel încât să beneficieze de majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din OUG nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, în virtutea atribuțiilor sale prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, aprobate prin HG nr. 50/2011, și art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001, (2) dacă este necesar, în plus, ca fișa postului să prevadă atribuții concrete de asistență socială în sarcina sa sau ca el să îndeplinească în concret asemenea atribuții în lipsa personalului specializat din cadrul primăriei, situația fiecărui secretar urmând a fi analizată de la caz la caz, în funcție de atribuțiile concrete deținute, sau (3) dacă nu se poate în nicio situație să se considere că secretarul unei comune este personal din cadrul sistemului public de asistență socială, deoarece atribuțiile de asistență socială pe care acesta le îndeplinește reprezintă doar o mică parte dintre atribuțiile sale, atribuții care sunt, în primul rând, de organizare, coordonare și control a structurilor de la nivelul comunei?
- (1) Dacă, în situația în care se dovedește că un secretar al unei comune a obținut, prin hotărâre judecătorească, majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din OUG nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, aceste majorări trebuie aplicate automat tuturor celorlalți secretari de comune?
(2) Într-o asemenea situație, simplul fapt că printr-o hotărâre judecătorească se prevede că salariul de bază aferent unei funcții se

majorează cu un anumit procent este suficient pentru ca salariul tuturor celor care dețin o funcție identică să fie majorat în același procent sau, din contră, egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată trebuie să se facă prin raportare la cuantumul concret al acestui salariu, fără a interesa cum s-a ajuns la acest cuantum?

Suspendă judecata prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică azi, 18 iunie 2018.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

GREFIER